

BOÏL
Terrabastall
Premi Vuit d'Agost 2022

Consell d'Eivissa

*da
nostra
sala*

eivissacultural.es

Organitza: Consell Insular d'Eivissa. Sa Nostra Sala

Direcció: Lina Sansano Costa

Comissariat: Dulce Fernández Anguita i Joan-Albert Ribas

Textos: Dulce Fernández Anguita i Joan-Albert Ribas

Muntatge: Dara Networks

Coordinació de Sa Nostra Sala: Dulce Fernández Anguita

Il·lustració de la coberta: Detall d'*Estàtica del desordre*, Vicent Boïl

Fotografia: Joan Costa i col·lecció Vicent Boïl

Disseny i maquetació: Ricard Bofill Torres · Estudi Jazzbo

Impressió: Imprès Il·lustrat SL

ISBN: 978-84-17212-71-1

Dipòsit Legal: I 92-2024

BOÏL

Terrabastall

Premi Vuit d'Agost 2022

Terrabastall: els murmuris i les rialles de la terra

Vicent Boïl, professional de l'ensenyament (fa anys que viu a Eivissa i és professor de secundària i batxillerat), ens mostra l'evolució de la seua obra a *Terrabastall*. El Premi Vuit d'Agost de Pintura de 2022 ens ensenya obres de gran format que, en paraules de l'autor, "refleixen la seua admiració per la geometria i els seus moviments transformadors".

Així mateix, l'obra *Embat*, present en aquesta mostra i que fa poc va estar exposada a Sa Nostra Sala, formant part, justament, de l'exposició *Premis Vuit d'Agost. Els darrers cinc anys (2019-2023)* ha inspirat un muntatge visual i sonor del compositor Adolfo Villalonga, que ha creat una composició musical en la qual *captura* els sons de cada línia i cada traç de color.

A l'entrevista a fons que li fan els comissaris de l'exposició, es plantegen, a més dels temes habituals sobre l'art a Eivissa, les seues influències al llarg de tot el seu període creatiu, temes profunds de la teoria artística general, com poden ser el present i el futur de l'art, amb la influència (o la interferència) de les noves tecnologies i la intel·ligència artificial, en l'obra dels nous creadors.

Com explica Vicent Boïl en un text personal d'aquest mateix catàleg, "si ens deixem portar per les vibracions de les línies i els colors tal vegada escoltem els murmuris i les rialles de la terra".

Sara Ramón Roselló

Consellera de Cultura, Educació i Patrimoni

Terrabastall per Vicent Boil

*Ressona com una simfonia caòtica que balla amb la gravetat,
recordant-nos l'efímera naturalesa de les nostres construccions i il·lusions.*

L'exposició pictòrica que presente a Sa Nostra Sala, del Consell Insular d'Eivissa, constitueix una exploració profunda i dinàmica del concepte *terrabastall*, una idea carregada de significats sonors que aquí prenen forma a través de vibrants explosions de colors, composicions inquietants i una complexa interacció de formes espacials.

Les meues exposicions es configuren amb la poètica de forces i energies lliures de regles, que recreen ambients enigmàtics i il·lusions visuals que desafien i conviden l'espectador a explorar realitats imaginàries i metamòrfiques. Aquest univers per moments esclata i es distorsiona com els títols de les exposicions temàtiques com *Fluctuacions* i *Ones furtives*, i que prenen *Embranzida* per alterar l'harmonia de territoris prismàtics i misteriosos, envaïts per turbulències, vents i torrents de color com *Dins la mar de carabassa*. Els meus treballs es creen amb la intenció de fusionar l'ordre natural amb el desordre geomètric i a l'inrevés.

Amb l'obra *Terrabastall* propose una immersió en un univers de sorolls visuals, on les pintures semblen cridar i murmurar alhora. Cada obra és una obra viscu-

da a ritme de les músiques i sons que m'acompanyen quan pinte, amb pinzellades intenses i contrastos cromàtics marcats que intenten evocar paisatges perduts i paradisos irrealment. Les geometries precises i distorsionades formen part del meu quefer personal. Aquests traços aporten una estructura subjacent a l'aparent caos, i creen sensació d'espai i profunditat. A més aquest desordre no és casual, sinó un repte de geometrisme, composició i transformació del caos en harmonia i significat. És la fascinació per la geometria pintada i transformada en narrativa visual, lírica i sonora.

Els títols de les obres reflecteixen la meua admiració per la geometria i els seus moviments transformadors. Expressions com *Convulsió prismàtica* i *Alteració cúbica* il·lustren aquesta temàtica. Les pintures com *Estàtica del desordre* i *Moviment ingràvid* exemplifiquen aquest relat de línies amb efectes fenomenològics com *Tremolor polièdric* i *Sacseig dièdric*. Tots aquests elements volumètrics es converteixen en *Sarabastall poligonal*, *Desplaçament fractal*, *Segments estrepitosos*, *Vibracions paral·leles...* oferint una mirada als nostres indrets somiats i imaginats amb l'encant de la perfecció geomètrica.

L'ímpetu emocional que porte dins l'allibere en obres de gran format. Pinte impulsivament, com un acte de catarsi, en cada pinzellada descarregue un pensament o vivència emocional intensa. Els remolins de colors que aplique generen vitalitat i energia cromàtica que contrasta amb les estrictes línies geomètriques, les quals semblen tensar-se i alliberar-se de l'estaticisme, en una dansa sísmica constant al ritme contrastat de les taques de color. Mitjançant l'ús de la perspectiva, l'obra sembla expandir-se cap endins, convidant l'observador a endinsar-se en ella.

L'exposició es completa amb un muntatge visual i sonor del compositor Adolfo Villalonga que ha creat una composició musical per a l'obra *Embat*, capturant els sons de cada línia i cada traç de color. Els mòduls prismàtics semblen vibrar amb cada nota

musical amb sincronia, creant una fusió musical geomètrica que envolta la sala. Les harmonies musicals evoquen la serenitat i la pertorbació que coexisteixen en els moments d'equilibri i de destrucció.

L'apassionament amb què afronte la vida em porta a reflexionar situacions quotidianes com contemplar els nens que juguen i creen un autèntic terrabastall de rialles i cridòries que omple l'aire d'alegria de llum i vida. Tanmateix en la meua recerca de pintar, el meu propòsit és projectar aquestes realitats vitalistes amb la intensitat dels colors blaus lluminosos que m'envolten, combinats amb tot l'espectre dels colors càlids intensos i mediterranis per esbossar territoris il·lusoris de vida jovial i sorollosa i reafirmar-me amb una pintura de plenitud i exaltació colorista.

En definitiva la meua intenció és provocar amb *Terrabastall* un crit de pintura gestual *versus* pintura geomètrica que incite l'espectador a perdre's en el caos i a trobar el seu propi ordre dins de la dissonància pictòrica i generar connexions amb una geometria amable que ens faci visible un món particular de colors i formes.

Si ens deixem portar per les vibracions de les línies i els colors tal vegada escoltem els murmuris i les rialles de la terra.

Conversa de Vicent Boil amb Joan-Albert Ribas i Dulce Fernández

Fa dos mesos, al catàleg de l'exposició de Maria-Antoinette Courtens, aquesta reconeguda artista abstracta neerlandesa afirmava que la llum de la Mediterrània, la llum d'Eivissa en particular, ha influït la seua obra pictòrica de manera rotunda. Quina influència té la Mediterrània en l'obra de Vicent Boil?

Tot i que jo ja venia del Mediterrani, la meua arribada a Eivissa va ser una autèntica revelació. Em vaig carregar de ple de tota aquesta llum única i tan especial. Els contrastos de l'illa són intensos en tots els aspectes, i generen una combinació de serenitat i vitalitat alhora. Aquest magnetisme encoratja a crear obres plenes d'energia i intensitat. Un vitalisme que convida a viure i a utilitzar tons càlids i colors vibrants, saturats de vida i dinamisme. A més, l'atmosfera relaxada i la profunda connexió amb la natura donen lloc a crear composicions que transmeten una sensació de tranquil·litat, harmonia i equilibri, com el cel i l'aigua de l'illa.

En una exposició d'artistes abstractes gallecs¹, la comissària i artista Paula Mariño comenta que "en l'abstracció geomètrica, orientada segons el càlcul, el rigor i la norma, prima allò objectiu i els valors universals amb una planificació de l'obra, i d'altra banda, l'abstracció expressiva transcorre pel camí de l'expressió immediata, espontània i directa, i les obres estan abocades a un cert desordre, encara que no és real perquè hi prima la composició". Amb quin d'aquests dos corrents et trobes més identificat, tal vegada amb una part de cada un d'ells?

Veig la pintura com una expressió impulsiva i gestual; la meua naturalesa inquieta es reflecteix en cada traç que don amb colors vibrants i contrastats. Aspir a trans-

¹ "Da xeometría á desorde, da desorde á xeometría", Escola d'Arts i Oficis de Vigo, 2015

metre vitalitat i emoció en cada pinzellada, cosa que fa que m'identifiqui plenament amb l'expressionisme abstracte.

D'altra banda, la geometria és la meua disciplina diària com a docent, una matèria que enseny cada dia als meus alumnes. És cerebral i poc emotiva, centrada en el càlcul i la planificació; però, tot i la fredor que sembla envoltar-la, la consider divina i màgica. Tota la saviesa de la natura està representada en ella, i això també em fascina.

Em sent atret per una combinació dels dos corrents. Utilitz la llibertat i l'espontaneïtat de l'abstracció expressiva per intentar ordenar aquests caòtics traços de colors en estructures equilibrades, mentre incorpor elements de l'abstracció geomètrica per aportar harmonia formal i una sensació d'espai i profunditat. Aquesta combinació em permet distorsionar i alterar el rigor geomètric. Pintar la geometria i ordenar les pinzellades és per a mi un repte compositiu. Vull integrar el millor dels dos mons, l'emocional i el cerebral, en la meua obra.

Com definiries l'art abstracte? Com va ser que et vares decantar per aquesta forma d'expressió pictòrica?

La pintura abstracta no es limita a imitar o copiar la realitat. Aquesta forma d'expressió va més enllà de reproduir el que es veu en el món real; és capaç d'expressar i desaiugar emocions mal digerides. És tot un repte de composició i depuració.

L'art abstracte em permet canalitzar de manera més pura i directa la meua passió per l'art, les meues inquietuds sobre les formes distorsionades i el meu ardor pels colors i les emocions. Aquesta forma d'expressió em dona la llibertat de comunicar allò intangible, d'experimentar la relació entre forma i emoció, i de connectar amb l'espectador a un nivell més profund i íntim. He trobat en l'abstracció un llenguatge visual que em permet explorar i compartir la meua visió del món de manera autèntica i sense restriccions. La pintura abstracta és una font inesgotable de sensacions, en contrast amb la pintura figurativa, que resulta ser concreta i previsible.

Com a professor i a la vista de l'evolució de l'audiovisual i el predicament que té entre el jovent, el futur de l'art és digital? En tens alguna influència?

Com a professor, és fonamental ensenyar als estudiants a valorar tant les tècniques tradicionals com les noves tecnologies, i encoratjar-los a explorar com aquestes dues formes d'expressió poden complementar-se i enriquir la seua creativitat. Per experiència, puc afirmar que molts d'alumnes se senten més identificats i reflectits en una obra física amb recursos tradicionals com el llapis, el paper i el pinzell, on les imperfeccions i el treball manual contribueixen a l'autenticitat i l'expressió personal, que no en una pantalla digital, on sovent es percep una certa distància emocional.

El futur de l'art és cada cop més digital, un fet innegable en un món on la tecnologia evoluciona ràpidament i transforma totes les formes d'expressió artística. No obstant això, en una societat saturada d'imatges digitals i pantalles, hi ha una necessitat creixent de recuperar la calma i la connexió que ofereix la senzillesa d'una pinzellada o un traç de llapis.

Estic obert a incorporar elements digitals o audiovisuals en la meua obra, però difícilment renunciaré a les tècniques tradicionals, on en cada pinzellada deix una part de mi. Davant aquesta revolució digital imparable, em ve al cap la frase del dissenyador Milton Glaser: "Amb les meues tisores trencaré les màquines".

Amb l'obra de quins artistes que treballen a Eivissa et sents més identificat?

Només arribar vaig connectar amb l'obra avantguardista i abstracta de Tur Costa, Erwin Bechthold i Eduard Micus. Després vaig conèixer molt de prop a l'artista i company Paco Romero que va ser tot un referent. Tot i que l'illa és plena d'artistes, anomenaré Julia Fragua, Enric Riera, Pep Tur i Gilbert Herreyns.

Definiries la teua obra d'aquesta exposició, *Terrabastall*, com el reflex d'una destrucció creativa?

Sempre he intentat que les meues composicions siguin mogudes, revoltades de color i de geometries rebels, que hi passi alguna cosa, que cobrin vida i, si se'm permet, que facin soroll, com els fenòmens meteorològics com els tornados, les onades i els terratrèmols, que generen forces i moviments. Em fascina el terrabastall, l'instant en què tot esclata i trenca l'ordre establert de manera estrepitosa, creant un fort esclafit i donant lloc a una nova harmonia caòtica. Voldria que l'espectador no només hi veïés formes geomètriques descompostes i rius desbordats de colors, sinó que també pugui escoltar la força de la natura.

El nom de la majoria de les teues exposicions individuals tenen una gran força expressiva: aquesta mateixa, *Terrabastall*, altres d'anteriors *Embranzida*, *Fluctuacions DES MAI*, és un "avís a navegants del que hi poden trobar?"

La majoria dels espectadors s'enfronten a les meues obres abstractes com un exercici d'interpretació visual, i això és normal! No pretenc representar cap paisatge ni cap objecte concret, però m'agradaria que allò desconegut i somiat quedàs reflectit en elles. Els noms de les exposicions em surten de les sensacions i emocions que em provoca aquest empatx de colors i formes dièdriques quan pint. Amb els títols intent crear expectatives, desconcertar i provocar, oferint a l'espectador l'experiència d'enfrontar-se a la meua obra, de mirar-la i deixar-se portar per la seua pròpia percepció i les seues emocions.

En aquesta sèrie d'entrevistes d'artistes que exposau a Sa Nostra Sala, sempre hi ha una pregunta recurrent: quins artistes han influït en la teua obra, de bon principi ençà?

Els meus primers anys de formació acadèmica a la Facultat de Belles Arts varen estar profundament influïts per l'obra i les idees de l'artista Paul Klee. Les seues frases,

com "Fer visible l'invisible" o "El color em posseeix", varen deixar una empremta significativa en la meua manera d'entendre l'art. A més, la seua capacitat per aglutinar les primeres avantguardes, com el cubisme, el fauvisme i l'expressionisme, el converteixen en un referent imprescindible per a mi, especialment pel seu llegat pedagògic a la Bauhaus.

Durant els darrers anys de facultat, la meua passió per l'experimentació amb nous materials i textures em va portar a interessar-me pels neodadaistes i informalistes com Robert Rauschenberg, Julian Schnabel, Willem de Kooning i Antoni Tàpies, els quals em varen seduir amb el seu enfocament lliure i desinhibit de l'art.

Després, vaig tenir la sort de veure a l'IVAM tota la generació de pintors dels anys vuitanta, com José María Sicilia, Miquel Barceló, Josep Guinovart, Joan Hernández Pijuan, Miguel Ángel Campano, i, en especial, Esteban Vicente. Sempre m'han atret els pintors que han viscut la pintura de manera apassionada i visceral.

Estàs encara obert a noves influències quan, per exemple, assisteixes a exposicions pictòriques o consideres que el teu estil ja té una línia definida, rotunda i, d'altra banda, reconoscible?

És important estar obert a noves influències i, al mateix temps, consolidar un llenguatge personal que t'identifiqui. Cada obra que pint la planteig de manera diferent, intentant no repetir-me ni avorrir-me. Crec que la pintura s'ha de viure i gaudir amb passió, deixant que cada pinzellada despengui una part de l'artista. Aquesta constant evolució emotiva és la que m'empeny a explorar noves vies i a obrir-me a noves experiències creatives. El temps ho dirà.

Obres

Estàtica del desordre. 2023. Acrílic. 162 cm x 130 cm

Segments estrepitosos. 2023. Acrílic. 162 cm x 130 cm

Alteració cúbica. 2023. Acrílic. 162 cm x 130 cm

Desvaniment oblic. 2024. Acrílic. 162 cm x 130 cm

Moviment ingràvid. 2023. Acrílic. 195 cm x 260 cm

Convulsió prismàtica. 2023. Acrílic. 200 cm x 200 cm (pàgina anterior)

Tempesta soterrada. 2024. Acrílic. 200 cm x 400 cm

Sarabastall poligonal. 2022. Acrílic. 116 cm x 146 cm

Tremolor polièdrica. 2022. Acrílic. 116 cm x 146 cm

Sacseig dièdric. 2022. Acrílic. 116 cm x 146 cm

Trasbals hexaèdric. 2022. Acrílic. 116 cm x 146 cm

Embat. 2022. Acrílic. 90 cm x 121 cm

Desplaçament fractal. 2022. Acrílic. 116 cm x 146 cm (pàgina anterior)

Resiliència prismàtica. 2022. Acrílic. 80 cm x 80 cm

Compassió formal. 2022. Acrílic. 80 cm x 80 cm

Col·lapse estructural. 2022. Acrílic. 116 cm x 146 cm

Terra cansada. 2021. Acrílic. 80 cm x 80 cm (pàgina següent)

Bressoleig de mar. 2022. Acrílic. 116 cm x 146 cm (Premi Vuit d'Agost 2022)

L'autor i la seua obra

Notes biogràfiques

Vicent Boil i Mut (Guadassuar. València, 1972). Llicenciat per la Facultat de Belles Arts de Sant Carles de València, Universitat Politècnica de València. Ha participat en la Campanya de Difusió de les Arts plàstiques de la Diputació de València a més ha estat seleccionat i premiat en certàmens nacionals de pintura i de cartells.

Treballa com a professor de Dibuix, el seu taller es troba a Sant Jordi de ses Salines (Eivissa)

Premis i distincions

Premi Vuit d'Agost de Pintura del Consell Insular d'Eivissa (2022)

Premi "V Setmana Cultural 25 d'Abril". Universitat Politècnica de València. València (1995)

Premi "Sang és vida" Centre de transfusions de la Comunitat Valenciana (1990)

Premis Cartells: "Fira i festes" i "Danses". Excm. Ajuntament de Guadassuar (1996, 1994, 1993, 1991)

Menció d'Honor al Cartell: "Falles de València". Ajuntament de València (1995)

Seleccionat al Certamen nacional de pintura "Josep de Ribera" de Xàtiva. (1997)

Seleccionat al certamen de la Campanya de Difusió de les Arts Plàstiques. SARC. Diputació de València (1997)

Exposicions

Individuals

"Embranzida". Can Jeroni. Sala d'Exposicions. Sant Josep de sa Talaia (2022)

"Dins la mar de carabassa". Centre Cultural de Guadassuar. (València, 2016)

"Obres de gran format". Auditori de La Vila Joiosa (Alacant, 2015)

"Ones furtives". EAC. Espai d'Art Contemporani La Barbera. La Vila Joiosa (2014)

"Fluctuacions". Far de ses Coves Blanques. Sant Antoni de Portmany (2014)

"Petit format". Espai expositiu Mar a Vila. Galeria ArtfromIbiza. Eivissa (2014)

"Martiris". Can Jeroni. Sala d'Exposicions. Sant Josep de sa Talaia (2013)

"Contrast". Club Diario de Ibiza. Eivissa (2010)

"Pintures retallades". Espai cultural Sa Punta des Molí, Sant Antoni de Portmany (2008)

"Pintura i més". Centre Polivalent de Cultura de La Vila Joiosa. (Alacant, 2004)

"Boïl Pintures". Sala d'exposicions de La Llosa de Ranes (València, 2004)

"DES MAI". Seleccionada a la Campanya de Difusió de les Arts plàstiques. SARC. Diputació de València. Sala d'exposicions de Benifairó de la Vallidigna. (València, 1998)

Col·lectives

"Col·lectiva AMAE". Far de ses Coves Blanques. Sant Antoni de Portmany (2017)

"Mel i art". Institut d'Estudis Eivissencs. Sala Ebusus. Eivissa (2016)

"Ànima matèrica". Sala d'exposicions Sa Residència. Santa Eulària des riu (2015)

"Art i vi". Institut d'Estudis Eivissencs. Sala Ebusus. Eivissa (2015)

"Abstracció mediterrània". Sala d'Exposicions Sa Residència. Santa Eulària des Riu. (2014)

"Artistes Quartó, 25 aniversari". Es far de ses coves blanques. Sant Antoni de Portmany (2014)

"Col·lectiva". Galeria ArtfromIbiza. Sala Garden Art. Sant Josep (2014)

"Expo Art". AMAE. Sala Sa Nostra. Consell d'Eivissa. Eivissa (2014)

"Col·lectiva AMAE". Es far de ses coves blanques. Sant Antoni de Portmany (2014)

"Col·lectiva Galeria ArtfromIbiza". Sala d'Exposicions El Hotel de Pacha. Eivissa (2013)

"Orienta". Far de ses Coves Blanques. AAVIB. Sant Antoni de Portmany (2013)

"Aniversari AAVIB". AAVIB. Palau de Congressos d'Eivissa. Santa Eulària des riu (2011)

"Artistes locals". Sala d'Exposicions Centre Cultural Guadassuar (València, 2010)

"Creacions 2010". AAVIB. Palau de Congressos d'Eivissa. Santa Eulària des riu (2010)

"Obra sobre paper". AAVIB. Espai cultural Sa Punta des Molí. Sant Antoni de Portmany (2010)

"Abstraccions". AAVIB. Centre Cultural s'Alamera. Eivissa (2010)

"Col·lectiva de l'Associació d'Artistes Visuals d'Eivissa". Sala d'Exposicions Es Polvorí. Eivissa (2009)

"La mediterrània, influències". AAVIB. Palau de Congressos d'Eivissa. Santa Eulària des Riu (2009)

Happening "L'Art comestible" Grup Sa Moderna. Recinte Firal IBIZART. Consell Insular d'Eivissa. (2000)

"750 Aniversari de Guadassuar". Centre Cultural El Catòlic. Guadassuar (València, 1996)

"25 Aniversari del Col·legi Sant Francesc" Sala d'Exposicions Sant Francesc. Guadassuar (1996)

"Disseny de paviments". CEVISAMA, Fira de mostres de València (1995)

"La pàgina com a espai artístic". Sala d'Exposicions. Universitat Politècnica de València UPV (1995)

"Monotips". Sala d'exposicions. Universitat politècnica de València. UPV. València (1994)

"Col·lectiva d'Artistes Locals". Centre Cultural El Catòlic. Guadassuar (València, 1993)

